

ligvis har de nye regler medført visse administrative omkostninger for kommunerne. Det forhold, at de kommunale myndigheder nu skal udarbejde kvalitetskrav til leverandørerne og gennemgå godkendelsesprocedurer i forhold til leverandørerne, vil betyde ekstra arbejdsgange i kommunerne, og disse arbejdsgange medfører i sagens natur visse omkostninger.

Det er dog vigtigt at holde sig for øje, at både besværet og omkostningerne har været størst i de kommuner, der ikke inden frit-valgs-lovens vedtagelse havde orden i sagerne. I de kommuner, hvor der var styr på både kvalitetsstandarder og budgetter har den ekstra belastning været til at overse. Og i de øvrige kommuner vil udgifterne være størst i de første år, indtil der er kommet styr på tingene, også her. Endeligt er der meget, der tyder på, at konkurrenceudsættelsen har skabt fokus på, hvordan hjemmeplejen kan tilrettelægges mest effektivt; så frit valg ikke blot medfører udgifter, men også bedre ressourceudnyttelse, til fordel for både hjemmehjælpsmodtagerne og skatteborgerne.

Efter min mening er der således ingen tvivl om, at fordelene ved frit valg, i form af valgfrihed til borgerne og sund konkurrenceudsættelse i hjemmeplejen, langt opvejer de ekstra omkostninger, ordningen umiddelbart har medført. Hertil kommer, at frit-valgs-lovens krav om gennemsigtighed og adskillelse af myndigheds- og leverandørrollen har medført indirekte forbedringer, både for borgernes retssikkerhed og for kvaliteten i den kommunale hjemmepleje. Det er blandt andet blevet bekræftet i den undersøgelse, Den Sociale Ankestyrelse gennemførte i juni måned i alle landes kommuner.

Så alt i alt er jeg helt overbevist om, at omkostningerne ved det frie valg er godt givet ud, og jeg ser med stor fortrosthed frem til de kommende år, hvor omstillingsvanskelighederne vil være overstået, men hvor fordelene fortsat vil være til stede i fuldt mål.

Spm. nr. S 5555

Til socialministeren (15/9 04) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren bekræfte, at det vil være praktisk muligt for kommunerne at sikre, at de ældre får muligheden for »...selv at bestemme, hvem de gerne vil have til at udføre personlig og praktisk

hjælp« uden brug af private leverandører, og vil ministeren redegøre for, hvilke ændringer af visitationsreglerne der vil være nødvendige for, at kommunerne kan tilbyde de ældre dette frie valg?«

Begrundelse

I sit svar på spørgsmål nummer S 5250 synes ministeren at begå den fejl at identificere de ældres muligheder for frie valg mellem forskellige ansatte i ældreplejen og frie valg af forskellige typer hjælp med muligheden for frit valg af private leverandører.

Svar (23/9 04)

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det primære formål med ældrepakken, der blev vedtaget i foråret 2002, var at give hjemmehjælpsmodtagerne indflydelse på, hvem der skal levere hjælpen i hjemmet. Reglerne om frit leverandørvalg, og om private leverandørers adgang til at levere hjemmehjælp, var vigtige redskaber til at skabe denne valgfrihed.

Men ældrepakken indeholdt også en udvidelse af den ret, hjemmehjælpsmodtagerne siden 1998 har haft til selv at pege på en person til at udføre hjælpen. Hvor der tidligere kun var adgang til at vælge en personligt udpeget hjælper til den praktiske hjælp, er der nu mulighed for også selv at pege på en person til at udføre den personlige pleje.

Bestemmelsen om personligt udpegede hjælpere drejer sig specifikt om, at man som hjemmehjælpsmodtager kan pege på en person – ikke et firma – efter eget valg til at levere hjælpen. Der er altså allerede adgang til, at man som hjemmehjælpsmodtager selv kan bestemme, hvem der skal levere hjælpen, også uden at gøre brug af private leverandører.

Afslutningsvist giver spørgsmålet mig anledning til at pointere, at både opgaven med at vurdere behovet for hjælp (visitationen), og opgaven med at træffe afgørelse om hjælpens art og omfang, er myndighedsopgaver, der ikke kan overlades til leverandørerne – uanset om leverandørerne er kommunale, private eller personligt udpegede.

Uanset hvilken leverandør, der vælges, er det altid den kommunale myndigheds afgørelse, der sætter rammerne for hvilken hjælp der